

skulde dog synes, at man kunde finde en Maade, hvorpaa man kunde drage flere sammen, naar man ikke saaledes tænker sig Cursus'et som bestandigt. — Med Hensyn til den Debat, der har været ført om Rigtigheden af at ansætte civile Lærere ved Siden af militaire, maa jeg forsaavidt man har tænkt sig Lærerposterne overveienende eller endog ubelukkende besatte med Civile, foruden hvad jeg nylig tillod mig at anføre, gjøre opmærksom paa, at der findes ikke saa faa reent militaire Fag, saaledes som Krigskunst og Krigsbygningkunst, Artilleri-videnskab o. s. v., og man vil dog vanskelig kunne finde civile Mænd, som ere istand til at kunne meddele Undervisning i disse Fag. Jeg maa dernæst tilføie, at der er flere andre Fag, hvori Militaire bedst ville egne sig til Lærere, men forresten kan jeg ganske samstemme deri, at Hovedtingen, hvorpaa det kommer an, er at faae de dygtigste Lærere, og jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at der ikke vil være saa faa Tilfælde, hvor man vil finde dygtigere Lærere mellem Civile end mellem Militaire. Jeg har en Fornemmelse af, at man ved den gamle Høifskole ikke altid har iagttaget dette; jeg har faaet adskillige Bidnesblyd om, at uagtet man har kunnet faae dygtige civile Lærere, har man foretrukket at designere Officerer til visse Poster og derfor labet dem gaae nogle Aar for at skaffe sig de nødvendige Kundskaber, førend man ansatte dem, netop forbi man hellere vilde have militaire Lærere end civile. Dette er efter min Anskuelse en falsk Fremgangsmaade, og jeg vil haabe, at den ikke vil blive fulgt ved den nye Officereskole. Jeg skal særlig tillade mig at bemærke, at dette ikke alene gjælder med Hensyn til de Fag, i hvilke der fordræses en høi videnskabelig Dannelse, saaledes som f. Ex. den høiere Mathematik og det Slags Ting, hvortil der fordræses virkelige Videnskabsmænd, men det gjælder ogsaa om visse af de andre Fag, navnlig om flere af dem, som læres i den yngste og især i den næstnyngste Klasse. Lader os erindre, hvad Tanken er med den næstnyngste Klasse. Det er den at skaffe saadanne unge Mænd, som komme ind i Armeen fra alle Dele af Landet uden iforveien at have faaet nogen slynderlig uvikklet Undervisning, en saadan Fordannelse i Løbet af

1 Aar, at de blive istand til at følge med i Officereskolens næstældste Klasse; de skulle altsaa undervises i deres Modersmaal, i Historie, Geographi og Sprog. Nu siger jeg, at det gjerne kunde være saa, at man vil have de allerstørste Vanskeligheder ved at vinde Folk, der kunne meddele denne Undervisning paa den meest hensigtsmæssige og frugtbringende Maade, og at man maatte søge saadanne Mænd i en vid Kred, særligt iblandt Mænd, som have gjort sig Undervisningen til Livsopgave, og iblandt disse atter søge at vinde de flinkeste og dygtigste; men jeg skal derhos henlede Opmærksomheden paa — skjøndt det jo er en Administrationsfag, som vi ikke have at blande os i, men det er jo et Punkt, som nu engang er blevet fremdraget — at vi vistnok særligt af Hensyn til den Klasse, som jeg antager, at Thinget især holder af, da det er et Punkt, som vi gjorde os saa megen Umage for at opnaae Enighed med den ærede Minister om, maae ønske, at man vinder de allerdygtigste Kræfter, og vi maae derfor ogsaa ved Lønningsbestemmelserne her have for Øie, at det ikke gaaer an at blive staaende ved den Tanke, væsentlig at have alle disse Fag besatte med militaire Lærere.

H. Jensen: Da jeg forlangte Ordet, var det paa et tidligere Trin af den ærede sidste Talers Foredrag. Han udtalte nemlig den Tanke, at det skulde være sridende imod Hærløven at besætte disse Lærerposter med Civile, men efter hans Slutningsbemærkninger maa jeg antage, at dette dog ikke ganske er hans Mening; thi deri udtalte han sig ganske i den samme Retning, i hvilken jeg har udtalt mig, nemlig at det i det Hele taget vilde være det Ønskeligste at faae civile Lærere, og det er for mig Hovedpunktet. Jeg huffer ikke Hærløvens Bestemmelser saa nøie, men jeg har det Indtryk, at der ikke er nogen Bestemmelse i den, som formener Krigsbestyrelsen at ansætte civile Lærere. Maaſtee tager jeg feil, thi jeg er, som sagt, ikke saa nøie inde i Sagen, men er der det, er det ønskeligt at faae en saadan Bestemmelse forandret. Er der derimod ikke noget bestemt Forbud i saa Henseende i Hærløven, er det ønskeligt, ved Love af den Art som den